

3 Νοεμβρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π., ΜΑΛΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ,
ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στές]ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφφεσεΐοντες,

v.

ΘΕΟΦΑΝΩΣ ΚΥΠΡΗ,

Εφφειβλήτης.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 876)

Σχέδιο Υπηρεσίας — Ερμηνεία και εφαρμογή — Είναι έργο της Ε.ΔΥ. και το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, αν η ερμηνεία που δόθηκε, ήταν λογικά εφικτή.

Σχέδιο Υπηρεσίας — “Πενταετής τουλάχιστο υπηρεσία στο Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών”, ως προαπαιτούμενο προαγωγής στη θέση Ερευνητή Α΄ του εν λόγω Κέντρου — Ερμηνεία από τον Πρωτόδικο Δικαστή ότι το σχέδιο εξυπακούει υπηρεσία στο Κέντρο και όχι κατ΄ ανάγκη υπηρεσία στην προηγούμενη θέση — Τα ιδιαίτερα περιστατικά της υπόθεσης αυτής σε συνδυασμό με τη διατύπωση του σχεδίου υπηρεσίας και την όλη διάρθρωση της υπηρεσίας του Κέντρου καθιστούν την προσέγγιση του θέματος από τον Πρωτόδικο Δικαστή ορθή — Επομένως ορθά ακύρωσε την επίδικη απόφαση.

Τα γεγονότα και οι νομικές αγωγές, τις οποίες το Δικαστήριο εφάρμοσε στη συγκεκριμένη περίπτωση, απορρίπτοντας την έφεση, προκύπτουν επαρκώς από την ανωτέρω περιληπτική σημείωση.

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Georghiou and Others v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2473,

5 *Σκαπούλλη και Άλλου ν. Δημοκρατίας (1984) 3 Α.Α.Δ. 554,*

Παπαπέτρου ν. Δημοκρατίας 2 Α.Α.Σ.Δ. 61,

Δημοκρατία ν. Ψαρά (1985) 3 Α.Α.Δ. 1939,

10

Νεοφύτου ν. Δημοκρατίας, (1984) 3 Α.Α.Δ. 1466,

Δημοκρατία ν. Παπαδοποιούλου (1989) 3 Α.Α.Δ. 670,

15

Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1988) 3 Α.Α.Δ. 2473,

Μιχαήλ και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1984) 3 Α.Α.Δ. 769,

Περίδης ν. ΠΙΚ (1972) 3 Α.Α.Δ. 149.

20

Δημοκρατία ν. Κουρέττα (1985) 3 Α.Α.Δ. 1950,

Λάμπρου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1988) 3 Α.Α.Δ. 1425,

25

Καμπανέλα ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2419.

Έφεση.

30 Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστού του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Αρτεμίδα, Δ.) που δόθηκε στις 12.12.1988 (Αριθμός Προσφυγής 269/86), (1988) 3 Α.Α.Δ. 2427, με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας που έκρινε την εφεσίβλητη ως μη προσοντούχο για τη θέση Ερευνητή Α΄ στο Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών.

35

Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β΄, για τους Εφεσείοντες.

Ε. Ευσταθίου, για την Εφεσίβλητη.

40

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η έφεση αυτή δεν μπορεί να

επιτύχει και ότι η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστή κάτω από τις συγκεκριμένες περιστάσεις που θα εκθέσουμε ως και τη διατύπωση των σχετικών Σχεδίων Υπηρεσίας, είναι ορθή και επικυρώνεται.

5

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι πολύ απλά. Από το 1964 μέχρι τον Αύγουστο του 1973 η αιτήτρια, καθ' ης η έφεση υπηρέτησε ως Καθηγήτρια της Φιλολογίας σε σχολεία Μέσης Παιδείας. Την 1 Σεπτεμβρίου 1973, αποσπάστηκε στο Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών όπου της ανατέθηκαν καθήκοντα Ερευνήτριας μέχρι τις 31 Αυγούστου 1984. Την 1 Σεπτεμβρίου 1984, διορίστηκε στη μόνιμη θέση Ερευνήτριας.

10

Το Σχέδιο Υπηρεσίας που εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο για τη θέση Ερευνήτη Α', που είναι θέση προαγωγής, από τη θέση Ερευνήτη, απαιτεί μεταξύ άλλων προσόντων και "πενταετή τουλάχιστον υπηρεσία στο Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών και δημοσίευση αξιολόγου επιστημονικής εργασίας".

15

Οι λόγοι εφέσεως όπως αναφέρονται στη σχετική ειδοποίηση είναι οι πιο κάτω:

20

1. Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι η αιτήτρια ικανοποίησε το προβλεπόμενο από την παράγραφο (2) του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης προσόν της "πενταετούς τουλάχιστον υπηρεσίας εις το Κέντρον Επιστημονικών Ερευνών" είναι εσφαλμένο.
2. Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι, σύμφωνα με την ερμηνεία που δόθηκε από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στη φράση "πενταετής τουλάχιστο υπηρεσία εις το Κέντρον Επιστημονικών Ερευνών", απαιτείται υπηρεσία σε μόνιμη θέση στο Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών είναι εσφαλμένο.
3. Το εύρημα του Δικαστηρίου ότι η ερμηνεία που δόθηκε από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στη φράση "πενταετής τουλάχιστον υπηρεσία εις το Κέντρον Επιστημονικών Ερευνών", καθώς και η κρίση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας ότι η αιτήτρια δεν ικανοποιούσε το πιο πάνω προσόν, δεν ήταν λογικά εφικτή (reasonably open) είναι λανθασμένο, δεδομένου ότι η

25

30

35

40

5 απόσπαση της Αιτήτριας στο Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών δεν έγινε από μια δημόσια θέση σε άλλη δημόσια θέση και περαιτέρω η απόσπασή της δεν δύναται να θεωρηθεί ως “υπηρεσία”, ενόψει και της απόφασης στην Προσφυγή Αρ. 858/87 (*Georghiou and Others v. The Republic*). Η απόφαση εκδόθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1988, (1988) 3 C.L.R. 2473.

10 4. Γενικά, η απόφαση του Δικαστηρίου, με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να μη θεωρήσει την αιτήτρια ως προσοντούχα, είναι λανθασμένη.

15 Το θέμα το οποίο εγείρεται στην ουσία αφορά μόνο την ερμηνεία του όρου 2 του Σχεδίου Υπηρεσίας που μιλά για “πενταετή τουλάχιστο υπηρεσία στο Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών” και τις νομικές επιπτώσεις στην υπόθεση γιατί το υπόλοιπο μέρος της επίμαχης πρότασης “και η δημοσίευση αξιολόγου επιστημονικής εργασίας” δεν έχει θιγεί.

20 Ο ευπαίδευτος πρωτόδικος Δικαστής αφού αναφέρθηκε σε προηγούμενη νομολογία του Δικαστηρίου τούτου και συγκεκριμένα στις υποθέσεις *Σκαπούλλη και Άλλου ν. της Δημοκρατίας* (1984) 3 Α.Α.Δ. 554, *Παπαπέτρου ν. της Δημοκρατίας* 2 Α.Α.Σ.Δ. 61, *Δημοκρατία ν. Ψαρά, (1985) 3 Α.Α.Δ. 1939*, *Νεοφύτου ν. Δημοκρατίας, (1984) 3 Α.Α.Δ. 1466* κατέληξε στο συμπέρασμα ότι στην κρινόμενη περίπτωση τα σχέδια υπηρεσίας δεν προβλέπουν πενταετή υπηρεσία στην προηγούμενη θέση δηλαδή του Ερευνητή που κατείχε η αιτήτρια ή άλλη θέση. Αυτό που απαιτούν είναι πενταετής τουλάχιστο υπηρεσία στο Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών και πάνω σ’ αυτή τη βάση διαφοροποίησε τις προηγούμενες αποφάσεις. Συμφωνούμε με τη διαφοροποίηση την οποία έκαμε ο πρωτόδικος Δικαστής και βρίσκουμε ότι υπό τις περιστάσεις ήταν ορθή η προσέγγισή του. Επίσης θα πρέπει να διαφοροποιηθεί η υπόθεση *Δημοκρατία ν. Παπαδοπούλου* (1989) 3 Α.Α.Δ. 670 στην οποία τα θέματα ήσαν διαφορετικά.

40 Μιλώντας γενικά ο όρος “Υπηρεσία” στα Σχέδια Υπηρεσίας δεν μπορεί παρά να έχει τη σημασία που του έχει αποδοθεί από τη νομολογία μας εκτός βέβαια αν από τη λεκτική διατύπωση ενός συγκεκριμένου Σχεδίου δικαιολογείται διαφορετική ερμη-

νεία όπως φαίνεται να είναι η προκειμένη περίπτωση έχοντας υπόψη και τη διάρθρωση του Κέντρου Επιστημονικών Ερευνών ως και τα ιδιάζοντα χαρακτηριστικά της υποθέσεως αυτής.

5

Στο σημείο αυτό θα μπορούσε να γίνει αναφορά και σε άλλες αυθεντίες. Παραθέτουμε τις κυριότερες: *Γεωργίου και Άλλοι ν. Της Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 2473, *Μιχαήλ και Άλλος ν. Της Δημοκρατίας* (1984) 3 Α.Α.Δ. 769, *Πιερίδης ν. ΡΙΚ* (1972) 3 Α.Α.Δ. 149, *Δημοκρατία ν. Α. Κουφέττα* (1985) 3 Α.Α.Δ. 1950, *Ελένη Λάμπρου και Άλλοι ν. Της Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ. 1425, και *Καμπανέλα ν. Της Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2419.

10

Πρέπει, βεβαίως, προτού συμπληρώσουμε την απόφαση αυτή να επανατονίσουμε ακόμα μια φορά ότι σύμφωνα με την πάγια Νομολογία μας η ερμηνεία των σχεδίων υπηρεσίας ανάγεται στη σφαίρα εξουσιών της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας και το Δικαστήριο τούτο δεν επεμβαίνει εάν η ερμηνεία την οποία έδωσε το αρμόδιο διοικητικό όργανο ήταν λογικά εφικτή.

15

20

Στην παρούσα όμως περίπτωση βρίσκουμε ότι τα ιδιαίτερα περιστατικά της υπόθεσης σε συνδυασμό με τη διατύπωση του όρου 2 του Σχεδίου Υπηρεσίας και την όλη διάρθρωση της υπηρεσίας του Κέντρου Επιστημονικών Ερευνών καθιστούν την αντιμετώπιση του θέματος από τον πρωτόδικο Δικαστή απόλυτα σωστή.

25

Ως εκ τούτου η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

30